

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حشمت الله آروین

۱۶ اگست ۲۰۱۱

"آقای کرزی" محبوبیت خود را از دست داد!

انتخابات پارلمانی جنجال و نفاق برانگیز ۱۳۸۹ در افغانستان بناء به اثرا اعتراضات ۶۲ تن از نامزدان معترض در انتخابات، اظهارنظرها و مداخلات حلقات سیاسی داخلی و خارجی و حمایت شان از اشخاص و افراد وابسته، کمیسیون مستقل انتخابات را در شمارش آراء وکلا محکوم به تقلب کاری نموده آن نهاد را به مبارزه طلبیدند و دست به تظاهرات خیابانی زدند. ۶۲ تن از نامزدان در انتخابات مدعی هستند، و ابراز می دارند، که شمارش آرای انتخابات از شفافیت قانونی برخوردار نبوده و در آن تقلب صورت گرفته است. اما کمیسیون مستقل انتخابات درابتداء قبل از صدور فرمان رئیس جمهور آقای کرزی با رد این ادعا ها هرگونه تقلب را در شمارش آرای انتخابات بی اساس و با اعلام معرفی وکلای منتخب برنده، آقای کرزی کار ولسی جرگه ای ۱۳۸۹ را رسماً و قانوناً افتتاح نمود، که به اساس آن سازمان ملل متحد امریکا و جامعه ای جهانی روند انتخابات ۱۳۸۹ را نسبت به گذشته شفاف و از آن اظهار رضایت و حمایت نمودند. اما ۶۲ تن از معترضان که شانس برنده ویا بازنده شدن آنها در انتخابات تا هنوز هم در اذهان عامه به صورت مجهول باقی مانده، طی راه پیمائی ها و اعتراضات از آقای کرزی خواستند که به شکایت شان ترتیب اثر ببخشند. بناءً به اساس اعتراضات و تظاهرات نامزدان معترض آقای کرزی بیدرنگ بدون در نظر داشت جو سیاسی و پدیده های شوم تروریسم و فساد اداری مزمن که افغانستان را در محاصره گرفته و باطل بر حق پیروز است، در ایجاد محکمه ویژه نقش جنجال برانگیزی را ایفا و کشور را بیش از پیش بی ثبات و در لبه پرتگاه سیاسی و نا امنی قرارداد.

ولسی جرگه و کمیسیون مستقل انتخابات ایجاد هرگونه دادگاه ویژه را از طرف آقای کرزی مغایر قانون اساسی و مداخله در امور پارلمانی به منظور دست یابی و نفوذ در داخل پارلمان به وسیله ای نامزدان معترض توصیف می نمودند. دادگاه ویژه و استیناف در شرایط بحران بس بزرگ سیاسی و فساد اداری که سازمان ملل متحد و "جامعه جهانی" را نیز نگران کرده است، داد می زند، ۶۲ تن از معترضان را برنده و نتایج آنرا به مقام ریاست جمهوری ابلاغ و اصدار نمودند. در فرجام باوجود اینکه ولسی جرگه بار ها لغو دادگاه ویژه را از مقام ریاست جمهوری خواستار بودند، آقای کرزی فرمان مجهول و گنگی را به کمیسیون مستقل انتخابات گسیل و وی را موظف به

اجرای قانون نمود. در فرمان مذکور شفاف توضیحات داده نشده و صرف آمده است، کمیسیون مستقل انتخابات صلاحیت اجرای قانون را دارد، که تصمیم بگیرد. کمیسیون مستقل انتخابات از تشددی که در آغاز و ابتداء از خود در ازاء ایجاد دادگاه ویژه واکنش نشان داده بود، کاسته و آمادگی شانرا برای پایان دادن معضل که یک راه حل باعث رضایت طرفین واقع شود اعلام و از مردم در این زمینه تقاضای همکاری نمود. اما ولسی جرگه از موضعگیری قبلی شان تغییر نخورده هرگونه معامله پشت پرده را محکوم و با بیانات اینکه اجتماع اعتراضات گسترده شانرا علیه چنین فرمانی اگر لغو نشود، تا چهار دروازه ریاست جمهوری گسترش خواهند داد. بالمقابل معترضان با راه پیمائی خیابانی از آقای کرزی می خواهند هرچه زودتر حکم و فیصله دادگاه را که واجب التعمیل است عملی سازند.

خوانندگان گرامی و ارجمند!

ملت مظلوم و بی دفاع افغانستان تا دیروز به حیث یک ملت کشور مستقل و با اداره و سربلند در سطح جامعه بین المللی جایگاهی داشت، اما امروز در طی سه دهه به وسیله سیاه کاران و سیاه اندیشان مستبد و ظالم و مزدور در گرو باند های اجنبی در آستانه فقر و ناتوانی قرار گرفته، که در هیچ امری نمی توانند با تصمیم و اراده قوی صفحه سرنوشت زندگی شانرا خود رقم بزنند. امروز باز هم از سیاست و پالیسی ۵۰ و یا ۶۰ سال قبل سردار محمد هاشم خان مستبد بالای ملت مظلوم افغانستان کار گرفته می شود، که برای ظاهر خان برادرزاده خود گفته بود ملت را به منظور تداوم و بقای سلطنت خویش نباید سیر گذاشت، ملت باید برای همیشه گرسنه و فقیر باقی بماند. امروز باز هم از همین سیاست و پالیسی خائنه کار گرفته می شود. اگر ملت مستضعف افغانستان از زیر بار فقر و بیچارگی نجات داده می شد، حق از باطل شناسائی و جلو هرگونه سوء استفاده و اعمال فشار به منظور رسیدن به حیثه قدرت در جهت خرید و فروش مردم بی بضاعت نیز گرفته می شد.

خبریکه همین اکنون آنرا مطالعه نمودم. یک عضو ولسی جرگه که از معرفی نامش خود داری نموده به خبرگزاری بخی گفت: پارلمان و حکومت باهم به توافق رسیدند، که ۵ عضو ولسی جرگه را از پارلمان اخراج و ۵ تن از معترضان را وارد پارلمان نمایند. اما رئیس ائتلاف حمایت از قانون در یک گردهمایی مردمی به صراحت اعلام کرد. حکومت، کمیسیون مستقل انتخابات و محکمه هیچ کدام صلاحیت اخراج اعضای پارلمان را ندارند. بناءً به اساس زد و بند های سیاسی و قدرت سالاری بین قوای سه گانه که در عقب آن دست مداخله گران و مغرضان جنایتکار داخلی و خارجی به خصوص آی اس آی پاکستان و برخی از کشور های دیگر دخیل است و بنیاد حقوقی و منطقی سالم بر مبنای اصول دموکراتیک و عدالت شریعت اسلامی و انسانی ندارد؛ می خواهند وحدت و یک پارچگی ملت افغانستان را با فراکسیون سازی های بیشتر از روز های گذشته با ایجاد تداوم و گسترش بحران بی ثباتی و نا امنی از هم متلاشی و پارچه پارچه نمایند. جوسیاسی و نا امنی و برخورد های خشمناکه موجود بین قوای سه گانه مبین آنست، که اگر جلوتضاد های جاری در کشور گرفته نشود. حکومت آقای کرزی در لبه پرتگاه و از هم پاشی قرار خواهد گرفت.

یادداشت:

با تشکر از همکار گرامی ما آقای "آروین" که بعد از منتهای مدید با ارسال مطلب حاضر به ما افتخار بخشیدند جا دارد بیفزائیم:

۱- دوستانی که با موضعگیری های پورتال آشنائی دارند، شاید به یاد داشته باشند که پورتال در همان آغاز مضحکه انتخابات و خیمه شب بازی که زیر نام انتخابات به راه انداخته می شد با صراحت مخالفت خویش را اعلام داشت. این مخالفت بدان خاطر بود که در یک کشور اشغال شده و تحت حاکمیت مستقیم استعمار هیچ حرکت و هیچ نهادی که بتواند در تقابل با منافع استعمار قرار گیرد از طرف استعمار تحمل نشده به شدت سرکوب خواهد گردید. لذا رفتن پای تطبیق همچو مضحکه هائی آگاهانه و یا نا آگاهانه در خدمت مشروعیت بخشیدن به اشغال و قانونیت بخشیدن به حالت مستعمراتی کشور می باشد.

۲- از دید ما جا به جایی افراد و این که چه کس و یا کسانی در "پاده" میهن فروشان به صورت علنی شامل می گردد هیچ نوع تغییر مثبتی را در حیات زحمتکشان کشور بار نیآورده، به جز تقویت و تضعیف جناح بندی های داخلی و خارجی و آنهم بیشتر در جهت تشدید تفرقه و نفاق ماحصلی نخواهد داشت.

۳- تا جایی که تاریخ "حکمرانی کرزی مزدور" بخوانید - بردگی آشکار وی- نشان می دهد، این ببرک امریکائی از همان آغاز فاقد اعتبار و اعتمادی بود. این بی اعتباری تا سرحدی بود که حتا نوکران جمع شده در جلسه خابنه و اسارت آور "بن" د ۲۰۰۱ میلادی نیز به وی رأی لازم نداده و کس دیگری را به نوکری مستقیم اشغالگران برگزیده بودند، در آن زمان این فقط خابن به افغانستان "زلمی خلیل زاد" بود که با تهدید "طیارات بی ۵۲" رسن سر دستۀ غلامان را برگردن وی انداخت و به تاسی از خلیل زاد تمام رسانه های امپریالیستی از بی بی سی گرفته تا صدای امریکا و از دویچه ویلی گرفته تا صدای فرانسه و صد ها رسانه نوشتاری و دیداری از جال عنکبوتی استعمار و صهیونیزم وی را به مثابه یک "آدم" معرفی نمودند.

این انسان تا آن حدی حقیر و از دید فهم و درایت فقیر و نامطبوع بود که مطبوعات استعماری به خاطر "مطبوع" نشان دادن وی، چون در خودش چیزی نیافتند، به تعریف از چین و کلاش پرداخته با عنوان کذائی شیک پوش ترین فرد، او را بر سر زبانها انداختند. انتخابی که در نفس خود برای انسانی در چنان موقعیتی بدترین دشنام به شمار می آمد.

واما این که امروز از آن همه تعریف و تمجید دیگر خیر و اثری نمانده، بر می گردد به سیاست های چند پهلوئی اشغالگران که باید با دقت خاصی با آن برخورد نمود.

با کمال محبت

اداره پورتال AA-Aa